

Da semja dawa swojo roscenje.
 Žognuj naš Bog, naš Bog! žognuj naš Bog, a boj se
 jogo šchyfen hwět!

Dajšo nam, l. p! hobmyšliš: Tu šlušchnoscž
 tych pschescžijanow po dołožowanych žnach.
 Woni deje

- I. Bogu sa te žni se žekowasch,
- II. Boga pschošyšch, aby won jim swojo
 hobražene teke swarnował, žognował,
 a strowym hužywasch dał.

Čhto dře tak šchabnje stwarik jo to niebjo huškej naš!
 Čhto chłodny dejščzil posczelo a rědny płodny zaš?
 Čhto psched symu naš hoplewa, gaž pschižo sněg a lod?
 Čhto w pschawem zašu podawa na poli šchyfen płod?
 O Knežo Bog, to žynišch ty; wot tebe mamy šcho;
 Ty sam našch možny wachař by, gaž šchyfno w spanu jo.
 Amen.

Da šlušchnoscž tych pschescžijanow po do-
 ložowanych žnach hobstoj we tom, až woni

I. Bogu sa te žni se žekuju.

A takej žekownoscži pscheshiwo Boga sa te žni sbružijo
 naš Dabid, gaž won we našchom textsche žejo: Wono se
 tebe žekuju, Bog! te ludy; šchyfne ludy se tebe žekuju.
 Da semja dawa swojo roscenje.

My se dejmy Bogu sa te žni žekowasch nejperwej s našchaju
 hutšchobu.

S teju dejmy husnasch, až Bog ten dawar tych žnow